

کابل بدون کانالیزاسیون در گودال کثافت انسانی فرو خواهد رفت

به سلسله پیشنهادات محیط ذیست در شهر کابل

در این چند روز اخیر جاده های کابل نسبت بارندگی شدید به دریاچه های کوچک و بزرگ تبدیل شده و اهالی برای عبور و مرور از این جاده ها شلوارها را از پا ها بلند نموده و از یک سمت جاده بسوی سمت دیگر در آب های کثیف که در جاده ها سرزیر شده در حرکت اند و این آب های روی جاده نسبت نبود اتصال جویچه ها که به امتداد دو سمت جاده که آنهم از کثافات و اشغال بکلی یبند است و گذشته از آن این جویچه های سرک ها بیک آبریز بزرگی که این آبهای کثیف رد کند وجود ندارد و متأسفانه شارولی کابل در این امر خیلی ها کوتاهی نموده و ماهیچ شهری را در جهان سراغ نداریم که پای تخت یک کشور که مرکز سیاسی و اداری یک کشور است فاقد کانالیزاسیون یا آب ریز عمومی باشد این نقیضه بزرگ صحتی را اینجانب حتی پینچ سال قبل پروبلم کالریزاسیون شهر کابل را توسط یک نوشته که در اکثر شبکه های اطلاع رسانی انترنیتی افغانستان به نشر رسیده توضیحات داده و یک سلسله پیشنهادات را خدمت شهروندان ارائه نمودم و با زهم در این نوشته قسمتی از نوشته قبلی خود را نیز دوباره به نشر میرسانم .

درست بیاد دارم که در مصاحبه آمر انجنیری شهر داری پینچ سال قبل کابل اظهار داشت که پلان نهائی پروژه کانالیزاسیون شهر کابل تکمیل و به شهر دار کابل تسلیم گردید طرح این پروژه بزرگ ولی مهم توسط انجنیران با کفایت و متخصصین شهر سازی که محصول زحمات چندین ساله این گروپ فنی بررسی و آماده تطبیق است

آمر انجنیری شاروالی اضافه نمود که مصرف این پروژه را به مبلغ هشت صد و پنجاه میلیون دالر تخمین نموده اند ، چون شهرداری کابل به مشکل حاد بوجوی روبرو است فعلا از تطبیق این پروژه صرف نظر شده و پلان کانالیزاسیون به آینده نامعلوم به تعویق افتاد .
به تعویق افتادن این پروژه مهم اشتباه بزرگ اداری و اجتماعی است ، آیا مسئولین اداری حکومت آقای کرزی متوجه شده اند که کثافات انسانی شش میلیون جمعیت کابل بکجا منتهی خواهد شد؟
نداشتن کانالیزاسیون در کابل مشکل عظیم صحتی ، اجتماعی و اداری را بار آورده و اکثر پروژه های بازسازی شهر نسبت نبود کانالیزاسیون به تعویق افتاده و یا اینکه در اکمال آن سکتگی وارد شده و از جانب دیگر مهاجرین بطور روز افزون به وطن عودت و همه سعی دارند که در اطراف و نواحی شهر کابل نسبت امنیت و جستجوی کار و مصروفیت مسکن اختیار کنند . شهر کابل امروز زیاده از شش میلیون جمعیت دارد ، و با گذشت هر هفته و هر ماه به تعداد جمعیت شهر از دیاد قابل ملاحظه رونما و این تورم نفوس فشار غیر قابل وصف به ارکان اداری شهر کابل بخصوص شاروالی وارد نموده .

یکی از پروبلم مهم در این شهر به اصطلاح "هشت رخ نو گرد" رفع ضرورت انسانی است و شهر کابل بکلی فاقد آبریز های عمومی است و مردم این شهر ناگزیر در پای دیوار ها ، پارک ها ، عقب دکان ها ، کنج و کنار سرای ها و عقب تعمیرات عامه به اصطلاح رفع حاجت میکنند و از هر محله و گذر که انسان رد میشود مواد غایبه انسانی را به اشکال مختلف و رنگ های مختلف مشاهده میکنند و حتی در بهترین منطقه شهر مانند شهر نو کثافات انسانی در پای دیوار های منازل رهایشی به امتداد دیوار ها در یک ردیف دیده میشود ، بستر دریای کابل آبریز عمومی برای مردم است و همان منظره پنجاه الی شصت سال قبل که بند شلوار را به یک دست محکم گرفته و بادیست دیگر در داخل شلوار عضو تناسلی خود را با کلوخ مساژ میدهند (استنجاع) در بین دریای کابل امروز به کثرت دیده میشود و در موقع تابستان که در جه حرارت به سی در جه سانتی گریت بلند میرود تعفن عجیب و تهی آوراز بستر دریا بلند شده و عابرین را اذیت میکند.

در بهار که فصل بارانی است کثافات انسانی توسط باران ها به تدریج در روی زمین (شاریده) منحل شده و بصورت گل و لجن به سرک های محل سرازیر و بعد از یک الی دو روز دیگر در اثر تابش آفتاب این ماجون خشک شده در اثر وزش باد به هوای کابل بلند میشود ، چون مردم به بستن جهاد تنفسی عادت ندارند این گردهای آلوده به فضله انسانی توسط شهریان کابل تنفس میشود.

مزید بر آن کثافات انسانی در عمق زمین جذب شده و آب های زیر زمین را ملوث ساخته و در اثر آشامیدن این آبها از چاه های حفر شده در کابل و همچنان تنفس گردو خاک مخلوط با فضله انسانی شهریان کابل را به امراض مختلف مصاب نموده ، امراض معدوی ، اسهال زخم سال دانه ، امراض جلدی ، کولرا ، تب معرقه و امراض ریوی و غیره مریضی ها در شهر کابل بخصوص در سال روان زیاد بود.

منازل مدرن کابل عموماً برای آبریز خانه های رهایشی چاه های به منظور جمع آوری کثافات انسانی در محوطه منزل (حویلی) حفر نموده بودند در مدت جنگ های سی ساله کشور این چاه ها تخلیه نشده و آب های فاضله آن در زمین جذب و کثافات انسانی بعضاً از چاه ها به بیرون سرریزه نموده و مشاهده نجاست انسانی به این شکل و تعفنی که به مشام شهریان کابل میرسد بکلی غیر تحمل است .

شهر کابل که مرکز اداری و سیاسی افغانستان است و نظراً به اهمیت سیاسی که امروز در جهان کسب نموده به تعداد زیاد اتباع خارجی در کشور سرازیر شده و این کثافات انسانی را در جاده ها و پارک ها مشاهده میکنند که باعث خجالت و سر افکندگی برای ملت است و همچنان در هیچ یک از مراکز سیاسی و اداری کشور های همسایه شهر بدون کانالریزاسیون وجود ندارد .

احداث کانالریزاسیون کابل یکی از پروژه های نهایت ضروری است که سهم بارز در امور بازسازی شهر کابل دارد و بسر رسیدن این پروژه چندین سال را دربر خواهد گرفت که واقعا از توان اداری و بوجوی شاروال کابل بکلی خارج است . امید است که مسئولین اداری حکومت آقای کرزی متوجه اهمیت و اولیت احداث پروژه کانالریزاسیون شده و وظایف اجرایی آن بایست به یک اداره و یا کمیته بخصوص که مستقیماً تحت اداره ریاست جمهوری باشد تسلیم و با همکاری نزدیک موسسات کمکی آن جی او ریاست شهر داری کابل و جلب کمک های کشور های کمک دهنده این پروژه تمویل شود و اعضای کمیته اجرایی این پروژه بایستی از چند انجنیر ، اقتصاد دان ، محاسب و منجمت اداری با کفایت تشکیل شده و پیشرفت جریان کار این پروژه وقتاً فوقتاً توسط راپور های دستگاه نشراتی کابل جهت معلومات عامه به نشر رسانیده شود. در غیر آن اگر

پروژه کانالریزاسیون به تعویق بیافتد شهر کابل با ازدیاد روز افزون نفوس در گودال کثافت انسانی فرو خواهد رفت.